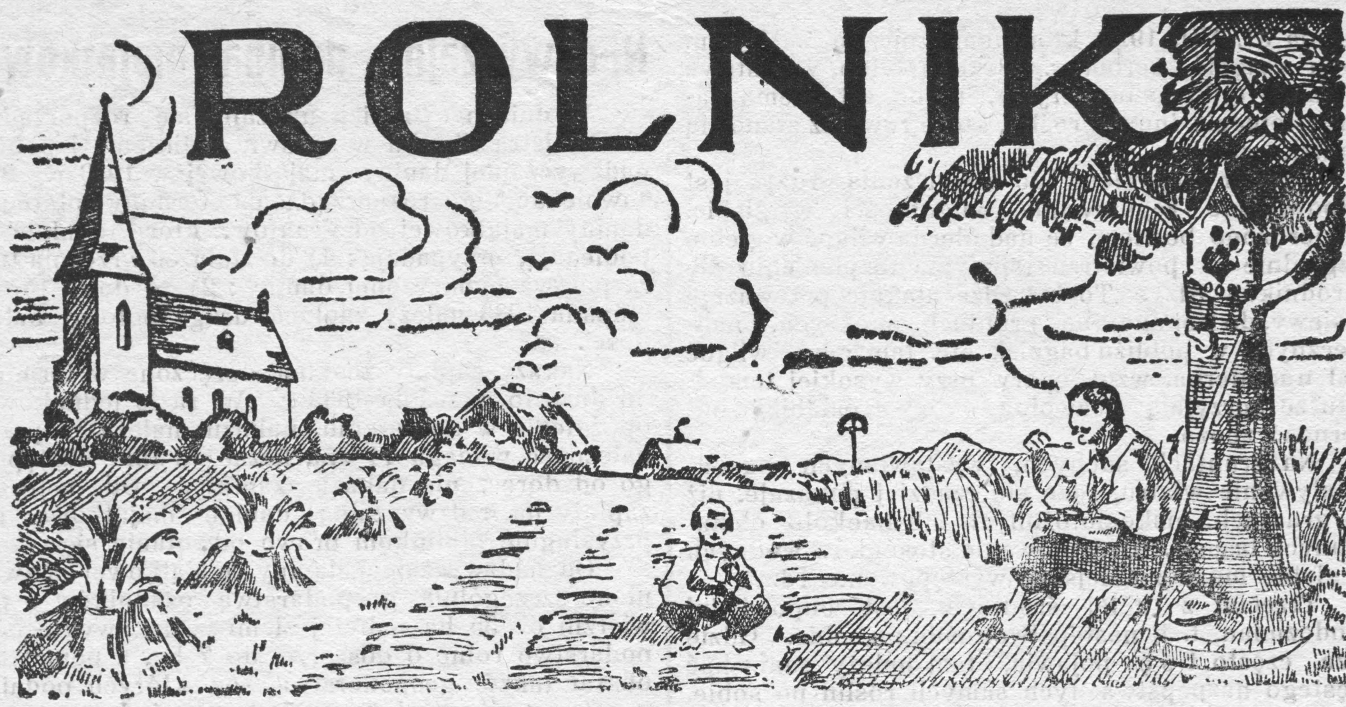

Bezpłatny dodatek do „Drwęcy".

Rok VII. **Nowemiasto, dnia 24 sierpnia 1933.** **Nr. 28**

Towarzystwo Rolnicze Powiatowe

na powiat lubawski w Nowemmieście.

Zebranie Zarządu Powiatowego i Prezesów Kółek Rolniczych odbędzie się dnia 5-go września 1933 o godz. 9. na sali Sejmiku Powiatowego w Nowemmieście celem ustalenia kandydatów do Zarządu Powiatowego po myśli statutu TRP. § 20 ustęp II lit. a.

Zebranie Rady Powiatowej Tow. Rolniczego Pow. pow. Lubawskiego

odbędzie się dnia 5 września rb. o godz. 10 na sali Hotelu Centralnego w Nowemmieście. Do Rady Powiatowej należą:

a) członkowie Zarządu Tow. Roln. Powiatowego,

b) prezesi Kółek Rolniczych,

c) delegaci, wybrani przez walne zebranie Kółek Rolniczych w myśl § 18 (na przeciętną liczbę 50 członków 1 delegat).

d) 2 delegatów Wydziału Powiatowego.

Porządek obrad:

1. Zagajenie, 2. Sprawozdanie Zarządu i wniosek o udzielenie absolutorjum, 3. wybór członków Zarządu Tow. Rolniczego Powiatowego, 4. wybór 4 delegatów do Rady Wojewódzkiej P.T.R. 5 zatwierdzenie budżetu Towarzystwa Rol. Powiat. 6. Wnioski, zgłoszone zgodnie z § 20 statutu 7 Wolne wnioski, 8 Zakończenie.

Uprasza się Kółka Rolnicze o podanie nazwisk Prezesów i delegatów do biura Sekretarjatu Tow. Rolnicz. w Nowemmieście najpóźniej 3 dni przed zebraniem Rady Powiatowej. Niezgłoszeni delegaci nie będą mieli prawa głosu. Zjazd Tow. Roln. Powiatowego odbędzie się w terminie późniejszym.

Nowemiasto, dnia 12 sierpnia 1933 r.

Ks. Kalitowski, prezes.

II.

Powody występowania rdzy i stosowanie środków zaradczych.

Rdza wyrządza u nas rok rocznie znaczne szkody, zwłaszcza w pszenicy i życie. Przekonał się o tem rolnicy w roku ub. na pszenicy, a w roku bież. na życie. Znam miejscowości nawet w naszym powiecie, gdzie rolnicy wskutek klęski rdzy ponieśli ogromne straty. Wprawdzie stogi wystawiła przeważna część gospodarzy, słomy będzie znaczny nadmiar, lecz uzyskane ziarno z omłotu jest tak marne, że w wielu wypadkach nadaje się tylko do skarmienia inwentarzem i przedstawia nikłą wartość handlową. Straty, spowodowane przez rdzę, dochodzą 50 proc. wartości ziarna zdrowego. Należy tu jednak dodać, że pomimo, iż słoma przez rdzę bardzo ucierpiała i kruszy się pod działaniem młockarni, to jednak nie zauważono ujemnego jej działania przy skarmianiu inwentarzem. W każdym bądź razie przy skarmianiu takiej słomy inwentarzem należy zachować pewne ostrożności, szczególnie tam, gdzie rdza wystąpiła masowo.

Nie znamy dotychczas sposobów, któreby radykalnie tępiły rdzę, dlatego starać się trzeba o zapobieżenie złemu, nie zaś o usunięcie, skoro się już rozwinie. Srodków zapobiegawczych mamy kilka.

Pierwszy i najgłówniejszy z nich to niszczenie roślin pośredniczących, jak berberysu i szakłaku oraz dziko rosnących traw i chwastów na miedzach, rowach i nieużytkach, jak perz, mioduczka, krzywoszyj, rutewka, śniadek etc. Krzewy najlepiej wykopać z korzeniami, ażeby im uniemożliwić odrastanie, a trawy i chwasty skosić przed żniwami, Tępienie berberysu reguluje ustawa

z dnia 31. VII. 1928, która nakazuje do 1. V. odn. roku wytępić berberys. Szkoda tylko, że ustawa ta mówi tylko o berberysie, natomiast niema nakazu tępienia innych roślin, które również stanowią ognisko zarazy.

Drugim środkiem do zwalczania rdzy jest odpowiednie regulowanie wilgotności w glebie. Stwierdzono bowiem, że nadmierna wilgoć w glebie względnie w powietrzu sprzyja rozplenieniu się zarodników rdzy. To też rdza atakuje przeważnie zasiewy, dokonane na gruntach mokrych, nadrzecznych w pobliżu bagnisk etc. tam gdzie wilgoć jest nadmierna, wzgl. opary przy wysokiej temperaturze sprzyjają rozwojowi rdzy i osłabiają odporność zboża.

Na gruntach suchych, wystawianych na oddziaływanie wiatru, rdza się rzadziej pokazuje, niż na gruntach. nisko położonych lub naokoło obstawianych lasami. Uregulowanie stosunków wodnych w glebie może zmniejszyć występowanie rdzy.

Trzecim z kolei środkiem jest odpowiedni płodozmian, t. j. następstwo roślin po sobie. Gdzie rdza często t s ę pojawia, tam należy zaniechać częstego naspępstwa tych samych roślin po sobie. Wiadomo z praktyki, że np. żyto, siane po życie, łatwiej ulega rdzy, aniżeli uprawiane po roślinach strączkowych, pszenicy lub jęczmieni.u Już poprzednio wspomniałem, że każdy rodzaj zbóż ma swoje specjalne odmiany rdzy żdźbłowej (czarnej) za wyjątkiem rdzy na tymotce, które swe ogniska rdzy mają na berberysie, mogą zarażać tylko te zboża i trawy, z których na berberys przeniesione zostały. Wystarczy więc, że żyto zasiane będzie po jęczmieniu, a w pobliżu niema na wiosnę na berberysie pokolenia ogniskowego rdzy źdźbłowej, żytniej, to zarażenie żyta nie może być duże.

Dalszym środkiem zapobiegawczym jest odpowiednia uprawa roli. W razie pojawienia się rdzy należy niezwłocznie po żniwach ścierniska przejechać kultywatorem, ściernie wygrabić i spalić. Ostatecznie wystarczy podorywka. W dalszym ciągu tak uprawiać rolę, by zboże rosło szybko i zdrowo.

Ważną rolę w zapobieganiu rdzy odgrywa nawożenie. Przekonano się, że nawożenie gnojem, bezpośrednio pod zboże powoduje silniejsze występowanie rdzy. Zastosowanie zielonych nawozów sprzyja również rozwojowi rdzy, jak również obfity podsyp saletrą, szczególnie spóźniony w maju. Jak wykazują doświadczenia, azotniak nie wykazuje tak ujemnych stron jak saletra.

Niepośledne również znaczenie w przeciwdziałaniu na rdzę ma odpowiedni dobór odmian zbóż. Odmian zbóż, zupełnie odpornych na różne gatunki rdzy, dotychczas nie posiadamy. Według badań nast. gatunki żyta są mniej wrażliwe na rdzę żdźbłową: „Puławskie wczesne, Mikulickie i Grodkowickie, średnio odporne: (Włościańskie, Wangenheima, Sobierzyńskie i Preussen Modrowa, nieodporne: Dańkowskie, Wierzbińskie, Zelandzkie Petkus Granum. Odmiany wczesne są więcej odporne od odmian późnych. To samo odnosi się do pszenicy. Ostatnim wreszcie środkiem zapobiegawczym jest odpowiednia pora siewu i sposób wykonania siewu. Wczesny siew powoduje słabsze rozwijanie się rdzy. Odnosi się to szczególnie do zbóż jarych. Siew ozimin, zdaje się, nie powinien nastąpić przed 10. IX., a to z powodu szkód, jakie może spowodować mucha szwedzka i heska.

Tych kilka słów podaję rolnikom do rozwagi i do ewt. skorzystania przy zwalczaniu rdzy. J. K.

Nadzwyczajna danina majątkowa.

W dniach ostatnich ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1933 r. Stosownie do tego rozporządzenia terminy płatności daniny majątkowej od gruntów, które daninie tej podlegają, przypadają: 1) do dnia 30 września 1933 r., polowa wymierzonej daniny; 2) do dnia 15 listopada 1933 należy zapłacić drugą połowę należności.

Nakazy zapłaty zostaną doręczone w terminie do dnia 15 września 1933 r. W razie jednakowoż opóźnienia w doręczeniu nakazu należy zapłacić należność w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego od doręczenia nakazu zapłaty. Od uchwały zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową nie przysługuje płatnikom prawo odwołania się.

Od nadzwyczajnej daniny majątkowej są zwolnione szczególnie gospodarstwa osadników o powierzni do 35 ha nabytej ziemi oraz zwykłe gospodarstwo rolne o obszarze do 7 ha, a ponad ten obszar także gospodarstwa, od których podatek gruntowy nie przekracza 25 zł. rocznie bez uwzględnienia proporcji etc.

Do młodzieży rolniczej.

Przysposobienie rolniczej.

Dyrekcja Szkoły Rolniczej przystępuje do organizowania zespołów P. R. uprawy żyta i pszenicy. Do zespołu przystąpić moża każdy syn rolnika, nie niżej lat 16. Zespół powinien liczyć najmniej 9 członków. Przodownika i zastępcę wybiera się z pomiędzy członków zespołu, patrona z pomiędzy samodzielnych rolników wsi. Każdy członek otrzymuje za gotówkę — książeczkę o uprawie żyta (pszenicy), dziennik i regulamin, nasienie na 250 m. i nawozy sztuczne, razem w cenie ok. 3-4 złotych. Zgłoszenia nadsyłać należy pod adresem Szkoły najpóźniej do dnia 30. 8, podając spis członków, imię, nazwisko. wiek wielkość gospodarstwa rodziców, wykształcenie, roślinę, adres przodownika i patrona. —

Organizacje młodzieży, Kółka Rolnicze i ruchliwie jednostki powinny ze względy na krótki czas natychmiast przystapić do organizowania i rychłego zgłoszenia zespołu.

Dyrekcja Szkoły Rolniczej w Brodnicy n. Drw.
Pomorskiej Izby Rolniczej.

Żaden rolnik

nie powinien lekceważyć sobie ubezpieczenia, budynków, ruchomości i zbiorów od ognia.

Użytkowanie żołędzi.

Tam, gdzie są dębiny, można mieć z żołędzi bardzo dobrą paszę zimową dla trzody chlewnej. Otrząśnięte z drzew żołędzie wsypuje się w dół, polewa się je słoną wodą i przykrywa następnie ziemią. Przed zimą odkopuje się je, suszy i utłukszy na miazgę, zaprawia ukropem. Trzoda, pasiona żołędziami, w ten sposób przyprawionemi, daje dobrą słoninę, a przytem wyborne mięso.

KOMUNIKATY

Odczytanie statutu T. R. P. na zebraniach Kółek.

Ze względu na nowo uchwalony statut T. R. P. i P. T. R. i celem zaznajomienia członków z takowym prosimy Kółka Roln. o odczytanie i ewtl. przedyskutowanie go na najbliższem zebraniu Kółka.

Kółka Roln., które dotąd nowego statutu nie otrzymały, proszone są o zażądanie takowego z Tow. Roln. Pow.

Zgłoszenie delegatów do Rady Tow. Roln. Pow.

W myśl § 18 statutu PTR. powinny Kółka Roln. dokonać wyboru delegatów do Rady Tow. Roln. Pow. na przeciąg jednego roku, (w bież. roku do Walnego Zebrania Kółka), przyczem jeden delegat przypada na rozpoczętą liczbę 50 członków. Każde Kółko Roln. ma jednak najmniej jednego delegata.

Pomimo kilkakrotnych upomnień z naszej strony cały szereg Kółek dotąd zgłoszenia delegatów do Rady T. R. P. nie dokonał, wobec tego jeszcze raz przypominamy o tem, a to z uwagi na zbliżające się zebranie prezesów i Rady Tow. Roln. Pow.

Nadsyłanie sprawozdań z zebrań Kółek.

Prawie w każdym numerze „Rolnika" przypominamy Zarządom Kółek Roln. o obowiązku regularnego nadsyłania sprawozdań ze zebrań kółkowych. Niestety, dużo Kółek Rolniczych pomimo ciągłych upomnień z naszej strony obowiązku tego nie dopełnia. O ile więc praca Towarzystwa ma być i intensywna i przynieść pewne owoce, nieodzownem jest, aby zarządy Kółek w każdym razie, czy zebranie było bardzo czy mniej liczne, nadsyłały sprawozdania, chociażby tylko na dostarczonych drukach. Kółko, które regularnie nadsyła sprawozdania ze swoich zebrań, daje dowód, że zarząd jest czynny i funkcje spełnia należycie. Co zaś można sądzić o kółku, które nie daje o sobie znaku życia? Jest to martwa komórka naszej organizacji, która oprócz „figurowania na papierze" żadnych korzyści ani członkom ani organizacji przynieść nie może. Zatem sprawę regularnego nadsyłania sprawozdań miesięcznych należy traktować jako bardzo ważną, zwłaszcza, iż sprawy, na zebraniu poruszone, nie wydostaną się w przeciwnym razie na światło dzienne i nie mogą być zrealizowane. Instr. i Sekr. Pow. P.T.R.

Sciąganie składek członkowskich.

Z dniem 1 kwietnia 1933 nastąpiła — jak wiadomo — reorganizacja Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego z siedzibą w Toruniu. Reorganizacja ta polega na tem, że zostały usamodzielnione placówki powiatowe P T. R., a zakres ich pracy został znacznie rozszerzony; innemi słowy główny dział pracy zawodowo-rolniczej został włożony na Tow. Roln. Powiatowe. Dotąd Tow. Roln. było tylko łącznikiem pomiędzy Centralą P.T.R. z jednej, a Kółkami Rolniczemi z drugiej strony. Centrala P.T.R. opierała się wprost na Kółkach Rolniczych. Obecnie oddziałami Centrali P.T.R. są Tow. Roln. Pow. Tow. Roln. Pow. oparte też jest z dniem 1. IV. rb. na własnym budżecie. Podział składek w myśl uchwalonego w Toruniu, a zatwierdzonego dla Tow. Roln. Pow. przez zebranie prezesów w N. w Nowemmieście statutu jest następujący: Składka zasadnicza wynosi 2,50 zł plus 10 gr za legitymację członkowską rocznie (dla gospodarstw do 25 mórg i synów gospodarskich). Powyżej 25 mórg gruntu 10 gr z morgi. Składki od członków Kółek Roln. ściąga skarbnik właściwego Kółka Rolniczego. Z ściągniętych składek przesyła skarbnik K. R. 90 proc. do Tow. Roln. Powiatowego, (a nie do Centrali jak dotychczas), a 10 proc. składki pozostaje na potrzeby Kółka. Tow. Roln. Pow. rozlicza się w myśl § 16 Statutu T. R. P. z Centralą P. T. R., przyczem 40 proc. składek zobowiązane jest do dnia 1. XI. odn. roku przekazać do Centrali P.T.R., zaś 50 proc. zatrzymuje u siebie na swoje cele budżetowe. **W myśl § 16 statutu T.R.P., Tow. Roln. Pow. nie przejmuje żadnej odpowiedzialności za zobowiązania Pom. Tow. Roln. w Toruniu, a zatem żaden z członków nie będzie odpowiadał za ewtl. długi, zaciągnięte przez Pom. Tow. Roln.**

Ponieważ Towarzystwo Rolnicze Powiatowe oparte jest wyłącznie o własne wpływy, wobec tego zrozumiałem jest, że egzystować i pracować może tylko i wyłącznie przy finansowem poparciu Kółek Rolniczych. Ponieważ wpływy z Kółek Rolniczych są, niestety, minimalne (dotąd częściowo składkę uregulowały: Tuszewo, Lubawa i Grabowo, dalsze Kółka Roln. zalegają), wobec tego i praca Tow. Roln. Pow. nie może być wydajną i bardzo na tem cierpi. Ratuje sytuację częściowo subwencja Sejmiku i Wydziału Pow. choć i ta bardzo słabo wpływa, jak również bezpłatne udzielenie lokali na biura, w przeciwnym razie praca biurowa nie byłaby do pomyślenia, a ilu członków skazanych byłoby na to, że zmuszeni byliby udawać się do pokątnych doradców, napróżno szukając dobrej rady, bo, jak nieraz się przekonano — za radę taką musiano grubo zapłacić, nie uzyskawszy w zamian żadnej ulgi. Według zestawienia TRP. przeciętna ilość udzielonych w biurze TRP. porad wynosi w przeciągu jednego miesiąca od 150 do 240, to znaczy — skromnie licząc — 300—400 zł miesięcznie. Praca w terenie z powodu braku środków finansowych również pozostawia dużo do życzenia. Wyjazdy do filji w Lubawie, skoro taki stan dalej potrwa, będą musiały być przerwane.

Zatem w własnym interesie Kółek i członków leży, ażeby teraz po żniwach ściągnęli składkę członkowską i niezwłocznie przekazali ją do Tow. Roln. Pow., ażeby praca dla dobra rolnictwa nie została przerwana.

Za przykładem Tuszewa, Grabowa i Lubawy powinna i reszta Kółek składki swoje wpłacić.

Uzyskany rabat od ubezpieczenia ogniowego nie może stanowić przeszkody do ściągnięcia składek, gdyż otrzymają go członkowie w swoim czasie po uzgodnieniu z Centralą P.T.R. i Zakł. Ub. Kraj.

Ostrożnie przy sprzedaży zboża!

Ponieważ w chwili obecnej trudno jeszcze zorjentować się, jakie będą ceny na zboże, kiedy podaż jego stanie się normalną po nastaniu okresu młocki, korzystając z tego, niektórzy drobni handlarze, rozsiewając wieści, że w tym roku ceny zbóż spadną niżej od zeszłorocznych i szerząc w ten sposób panikę wśród rolników, zakupują nowe zboże po nader niskich cenach, płacąc w niektórych okolicach 8 do 10 zł za 100 kg.

Wobec otrzymania wiadomości z kilku okolic o podobnych wypadkach Pomorskie Towarzystwo Rolnicze przestrzega rolników, aby byli ostrożni przy sprzedaży nowego zboża. Pomimo bowiem, iż trudno obecnie dokładnie przewidzieć, jaki będzie poziom cen, to jednak przygotowana interwencja na rynku krajowym oraz poważny spadek zbiorów w krajach zamorskich, wskazują raczej na to, iż poziom cen zostanie w roku bieżącym utrzymany w poziomie wyższym, aniżeli w roku zeszłym po żniwach.

Rolnicy!

Zasięgajcie porad prawnych, rolniczych, podatkowych, w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, pracy i płacy w rolnictwie itp. w Instruktorjatach i Sekretarjatach Powiatowych Pom. Tow. Roln. oraz w Centrali P.T.R.!

Jednorazowo zapłacona składka członkowska uchroni Was od stałych wydatków u pokątnych doradców.

Tępienie wołka zbożowego.

Ten malutki wałkowaty chrząszcz, bardzo wielki szkodnik, został do nas zawleczony ze Wschodu. Oprócz różnych sposobów, używanych do tępienia go należy: 1. przewietrzenie śpichlerzy, 2. przesypywanie ziarna, 3. zalepianie szpar lub dziur w podłodze, gdzieby wołki ukryć się mogły, kitem tak przyrządzonym:

I. Moczy się gazety lub inny papier zbyteczny w cieście, zrobionem z 33 dkg mąki i 66 dkg wody i gotuje, dodawszy 1 dkg ałunu. Miesza się razem na masę gęstości kitu i wypełnia nią szpary w podłodze. Można do tego dodać proszku z korka, albo przesianych trocin z drzewa twardego. Kit ten po niejakim czasie stwardnieje tak, jak znana w handlu masa papierzana.

II. Suche trociny przesiewa się przez sito, wsypuje do miski, wlewa rzadkiego rozgotowanego karuku i miesza starannie do gęstości kitu. Cienką listwą kit ten wpycha się mocno do szpar, tak, aby powietrze, znajdujące się w szparach, ujść mogło. Gdy szpara lub dziura jest już wypełniona, wygładza się miejsce doszczółką i naciera jeszcze raz suchemi trocinami.

Dba rodzaje kitowania są najlepszym sposobem wyniszczenia dokuczliwych owadów, jak wołków zbożowych, much, moli, pcheł itp, bo te, jak wiadomo, głównie w szczelinach listew do ściany i szparach podłogi się przechowują i rozmnażają.

Dojenie krów pierwiastek.

W każdej oborze trafia się na krowy, z któremi rady dać sobie nie można podczas pierszego dojenia. Zachowują się tak niespokojnie, że dojący nie może do nich przystąpić celem wykonania swojego zadania. Często dopiero kilku ludzi potrzeba, by przeprowadzić wydojenie. Do tego samego celu można dojść drogą znacznie prostszą i mniej kłopotliwą, mianowicie przez ostrzyżenie wymienia z włosów, na niem rosnących i to do tej wysokości jak daleko sięgają przy pracy ręce dojącego.

Sposób ten jest nadzwyczuj skuteczny, szczególnie u krów, posiadających silne owłosienie na wymieniu, u których dojący, skubiąc podczas dojenia za włosy, a częściowo nawet je wyrywając, sprawia krowom ból. Przez ostryżenie włosów unika się łatwo kłopotu.

Zrebięta

powinny być już od pierwszych tygodni życia zahartowane. Stajnia, w której zrebię stoi z klaczą, ma być chłodna. Temperatura 9—10 stop. R. nic źrebięciu nie szkodzi. Skoro źrebię przyzwyczai się zaraz z początku do takiej temperatury w stajni, to nie zaziębia się później tak łatwo. Szkodliwem natomiast jest źrebięciu stanie w stajni gorącej i niedostatecznie przewietrzanej, gorzej jeszcze w oborze dusznej. Zaziębiają sie one potem przy każdej sposobności, jeżeli przeżyją wogóle pierwszy rok. W chłodnej stajni nie trzeba nigdy źrebiąt przywięzywać, gdyż powinny się spobodnie ruszać, gdy im zimno.

6 tysięcy pożarów w I. półroczu rb.

W całym szeregu krajów w ostatnich miesiącach, wskutek wzrostu upałów i suszy, zauważyć się daje wielki wzrost liczby pożarów i ich rozmiarów. U nas stosunki w ostatnim miesiącu również uległy pogorszeniu, ale rezultaty palności z całego półrocza w porównaniu z latami poprzedniemi uznać można jeszcze za pomyślne.

Według tymczasowych obliczeń Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych było w I półroczu rb. na terenie jego działalności 6.347 pożarów, gdy w tym samym okresie roku poprzedniego zanotowano pożarów 7.427, a w I półroczu 1931 r. nawet 9,572. Podobnie kształtują się też rozmiary pożarów. Gdy w I półroczu rb. płonęło ogółem 11,620 nieruchomości (czyli przeciętnie przy jednym pożarze 1,8 nieruchomości), to w tym samym okresie 1932 r. płonęło 12.005 (przeciętnie 1,6), a w r. 1931 — 16.815 nieruchomości (przeciętnie 1,7).

Charakterystycznem jest, że z wszystkich miesięcy I półrocza rb. najgorszy pod względem palności był czerwiec, w którym zanotowano 4.198 pożarów czyli ponad 66 proc. wszystkich pożarów całego półrocza oraz 8.618 płonących nieruchomości czyli 74 proc. ogółu płonących w tym półroczu nieruchomości.

Cyfry te wskazują, jak wielkiej potrzeba — zwłaszcza w okresie letnim — czujności ze strony władz administracyjnych, ze strony straży ogniowych oraz ze strony samej ludności, aby klęska pożarów nie przekształciła się w katastrofę.

ZE ZEBRAŃ KÓŁEK ROLNICZYCH.

Mroczno. Walne zebranie Kółka Roln. Mroczno odbyło się 30 lipca w obecności 30 osób. 1. Zagajenie, 2. Odcz. prot. i sprawozd. obecności członków, 3. Referat o hodowli bekonów i o zakładaniu kółek hodowli bekonowej, 4. sprawa zarejestrowania Tow. Roln Pow., 5. Wybór delegatów do Rady powiatowej: wybrano Ostrowskiego Wł. i Witkowskiego Ad. 6. Komunikaty z „Kłosów” w sprawie zajęcia przez sekwestratorów skarbowych, 7. Wolne głosy.

Na skutek referatu ks. prezesa Kalitowskiego o zakładaniu kółek hodowli bekonowej postanowiono założyć w Mrocznie kółko hodowli bekonowej, do którego zapisało się 10 członków: Prezes ks. Kalitowski, Przeczewski H., Wierzbowski Wł., Wysocki B., Olęcki Józef, Pączkowski Fr., Mówiński Fr., Dziukowski Jan, Kurlikowski St., Jakubowski Bern. Jako prezes tegoż Kółka wybrany został Przeczewski Hipolit.

Sekr.